

рица, междуособие, царица, междуособие... Или едното или другото. (разхожда се и пакъ се спира) Но последнѣото е пѣ-добро, наистина пѣ-добро, бега ми пѣ-добро! (усмихнѣтъ) На, е-тѣй-е (върти съ рѣцѣ) ште бѣде тогава въ България, на каша ште се обѣрне всичко... Тогава тичай, Алексее, съ своите легиони, бий, кули и тѣпчи тѣйзи ништожни хора! робове, вѣчни робове ги направи!... А! робъ, ха? Исакъ робъ у българскиятъ царъ? Штѣ ви кажѣ азъ вамъ какъ се робува!... (заканително клати глава и трѣгнува да си утива).

ЕВЛЕНИЕ 4.

ИСАКЪ И ТУДОРКА.

Тудорка (влиза бѣрзешкомъ).

Отъ кога те трѣсѣ, тате!

Исакъ (уплашено се възвива къмъ Тудорка).

Колко ме уплаши, Тудорке!

Тудорка.

Лошево, тате! работата лошево утива. Не ти ли думамъ азъ?

Исакъ (приближава до Тудорка).

Какво е, Тудорке? Я гледай каква си сърдита.

Тудорка.

Ба, ти искашъ да ти се хилѣ, когато споредъ тебе всичко се изгубва сега.

Исакъ.

Та кажи-де, да видимъ.

Тудорка.

Какво да кажѣ? Не казвахъ ли азъ, че Мария ште жертвува мило и драго зарадъ Иванка? че тя е готва да направи всичко, само и само да спечели Иванкувата любовъ? Ти сѣ казваше, че нѣма да бѣде. На сега, иди та се радвай самъ... (гнѣвно се разхожда).